

[Tove Jørgensen.]

en forsvarer er en risiko for statens sikkerhed, og efter hvilke kriterier? Det vil vi fortsat meget gerne have præciseret.

I en tid, hvor man i så stor udstrækning interesserer sig for frihedsrettigheder, var det nok på sin plads at sørge for, at f. eks. mennesker, der er kritiske over for systemet i dette land, var sikret selv at kunne udvælge de mennesker, de mener bedst kan varetage deres forsvar, i tilfælde af at de skulle blive arresteret. Men det er måske først og fremmest andre landes frihedsrettigheder, man aktuelt interesserer sig for, og ikke så meget frihedsrettighederne for dette lands borgere.

Jeg synes, de foreslåede bestemmelser i §§ 733, 736 og 748 er en god begyndelse til at indføre vesttyske tilstande, og det må vi fortsat advare imod. Det kan se meget uskyldigt ud nu, men vi ved desværre af bitter erfaring, at der netop under politiske kriser sker skærpelser. Sporene fra anden verdenskrig, hvor et folketingsflertal i denne selvsamme sal satte grundloven ud af kraft gennem kommunistloven, skræmmer endnu, så meget mere som mange af de mennesker, der blev ofre for den, den dag i dag er ofre gennem sygdom og for tidlig død efter kz-lejrophold, som blev konsekvensen af denne lov.

Der er vist derfor grund til at tænke sig godt om, så man undgår at skabe huller i loven, der kan danne grundlag for tilsvarende fejltagelser.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det er tredje gang, dette lovforslag fremsættes og dermed kommer til første behandling, så der er jo ikke meget nyt at tilføje.

Da hr. Niels Helveg Petersen desværre ikke kan være til stede nu, skal jeg på hans vegne sige, at vi mener, dette er en meget vigtig lovgivning, og at udvalgsarbejdet, ligesom hr. Hagen Hagensen nævnte det før, stadig væk bør fortsætte. Jeg vil gerne understrege det, som blev sagt af den forrige taler om det meget væsentlige i, at vi udformer disse paragraffer helt rigtigt. Om vedkommende så er den bedste til at give os råd, kan man vel i øvrigt have sin tvivl.

Inge Krogh (KrF):

Jeg skal vedrørende dette lovforslag henvise til, hvad ordføreren for kristeligt folkeparti sagde, sidst da forslaget var til første behandling. Jeg vil blot betone en enkelt ting, og det

er bestemmelsen om, at der kun skal kunne foretages varetægtsfængsling, hvis dommen vil komme til at lyde på mindst 1½ års fængsel. Det kan vel være såre vanskeligt at bestemme i forvejen, og vi mener, det er kedeligt at indføre denne restriktion, fordi varetægtsfængsling kan være vigtig for at bevare og fremskaffe bevismateriale.

Mølgaard (DR):

Jeg må med alvorlig beklagelse konstatere, at jeg og retsforbundets gruppe føler visse handicap ved denne sags behandling. Stofmængden er stor, betænkningssstoffet er meget omfattende, og man var i det tidligere folketings retsudvalg langt fremme i behandlingen af denne sag, hvilket de mange ordførertaler, der stort set kun henviser til tidligere faldne bemærkninger i det tidligere folketings samling, jo også er et udtryk for.

Retsforbundets gruppe har desværre ikke været med så langt fremme i disse overvejelser, og det gør det egentlig svært at forstå alt, hvad der her fremføres, som noget, man var i gang med i den ene og den anden henseende. Det er beklageligt, i betragtning af at det er en overordentlig vigtig sag, som retsforbundets gruppe lægger overordentlig megen vægt på behandlingen af.

Yderligere føler vi et handicap, fordi vi desværre ikke er repræsenteret i folketingets retsudvalg; det betyder, at vi ikke kommer med i udvalgets konkrete behandling af sagen. Så meget desto mere er der vel grund til at fremdrage, hvor vi principielt står over for dette.

For at få den præcisering så klar som muligt vil jeg tillade mig at citere retsforbundets arbejdsprogram på det relevante punkt. Der står:

»Frihedsberøvelse er et alvorligt indgreb i det enkelte menneskes rettigheder. Det gælder i særlig grad, inden der er faldet dom.

Normalt bør frihedsberøvelse som straf kun anvendes over for voldsforbrydere og personer, der har søgt at unddrage sig pålagte domme. Inden der falder dom, bør fængsling af en sigtet kun finde sted, når han må anses for at være farlig for sine omgivelser, eller hvis det bliver umuligt at opklare eller føre sagen – med den sigtede på fri fod.«

Med dette udgangspunkt tror jeg at jeg har givet en vis fornemmelse af, i hvilken retning vi vil stræbe under det videre arbejde her i salen med dette lovforslag. Jeg vil gerne aner-